

Ольга Федорівна Сальнікова¹ (д-р наук держ.упр., с.н.с.)

Василь Борисович Міщенко² (канд. військ. наук, с.н.с.)

Віктор Володимирович Шидлюх²

Сергій Ігорович Антоненко¹

¹Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського, Київ, Україна

²Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України, Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ

Гібридна агресія РФ проти України та трансформація парадигми сучасного збройного конфлікту стали приводом для прискорення змін й структурних зрушень у системі управління силами оборони України, зокрема Збройними Силами. Одним із напрямів дослідження шляхів проведення оборонної реформи є пошук можливих варіантів удосконалення процесів, що відбуваються в ході управління Збройними Силами України та силами оборони в цілому, за допомогою використання можливостей системи стратегічних комунікацій держави, Міністерства оборони України та Збройних Сил України

В статті проведений аналіз системи стратегічних комунікацій для координації комунікативної активності на стратегічному рівні відповідно до стандартів (принципів) НАТО та надано рекомендації із застосування технологій зазначених комунікацій в процесах управління збройними силами

Ключові слова: стратегічні комунікації, система управління збройними силами, гібридна війна, антитерористична операція.

Вступ

Ефективне реагування на сучасні загрози та виклики перед державою потребує побудови принципово нової системи управління силами оборони України, яка створюватиме умови для законодавчо регламентованої, скоординованої діяльності, стратегічної комунікації її суб'єктів та спрямована на забезпечення виконання поставлених перед ними завдань.

Як відомо, до сучасних основних вимог до управління належать, насамперед, оперативність (дотримання визначених часових лімітів), стійкість (здатність виконувати завдання у будь-яких умовах обстановки та швидко адаптуватися до їх змін), безперервність (здатність системи управління постійно здійснювати вплив), скритність (збереження прихованими усіх заходів).

Однією із основних умов дотримання цих вимог є циклічне, повне і своєчасне забезпечення усіх учасників управлінського процесу актуальною інформацією: про обстановку – до органу військового управління від підпорядкованих з'єднань, частин і підрозділів (далі – частин), командно-сигнальної системою – від органу військового управління до підпорядкованих частин.

Постановка проблеми. Сказане рівною мірою стосується і управління в масштабах держави. Специфікою в цій ситуації є те, що, крім органів державної влади, Збройних Сил України, інших

військових формувань та правоохоронних органів, учасниками інформаційної складової управління стає населення (нашої держави, держави-противника, третіх країн), громадські організації та міжнародні організації тощо.

Події в Україні, починаючи з 2014 року, тільки підтвердили правдивість вищевказаних тез. Так, з одного боку, центральна влада не володіла повною інформацією про ситуацію в Криму і на Донбасі, а з іншого боку – органи державної влади на місцях, силові структури та місцеве населення а) не знали обстановки в державі в цілому, б) перебували під системним впливом російських засобів масової інформації за відсутності відповідної протидії з нашого боку, в) були насичені агентурою противника. Крім того, відповідне інформаційно-пропагандистське забезпечення тимчасової окупації АР Крим та частини Донбасу РФ системно здійснювала (і продовжує здійснювати) у більшості країн світу [1]. Тому в умовах гібридної війни та актуалізації нових викликів інформаційно-комунікаційного простору питання якісної інформаційної підтримки управлінських процесів в Україні та, відповідно, у Збройних Силах залишається відкритим.

Метою цієї статті є пошук можливих варіантів удосконалення процесів, що відбуваються в ході управління Збройними Силами України та силами оборони в цілому, за допомогою використання можливостей системи стратегічних комунікацій держави, Міністерства оборони України та Збройних Сил України.

Виклад основного матеріалу дослідження

Для реалізації європейських та євроатлантичних прагнень нашої держави у 2005 році було прийнято Стратегію національної безпеки України [2], де визначено загрози в інформаційній сфері та напрями протидії їм. У Воєнній доктрині України [3] одним із основних інструментів реалізації державної політики в інформаційній сфері визначено стратегічні комунікації – скоординоване і належне використання комунікативних можливостей держави – публічної дипломатії, зв'язків із громадськістю, військових зв'язків, інформаційних та психологічних операцій, заходів, спрямованих на просування цілей держави.

Стратегічним оборонним бюлетенем України [4] передбачено один із основних напрямів удосконалення системи управління силами оборони – узгодження з євроатлантичними нормами питання моніторингу та оцінки обстановки, удосконалення системи управління та зв'язку, забезпечення розвитку систем кібернетичного захисту та стратегічних комунікацій. При цьому оперативною ціллю 1.7. визначено становлення та розбудова спроможностей сил оборони у сфері стратегічних комунікацій як частини загальнодержавної та міжвідомчої системи стратегічних комунікацій, спрямованих на підтримку формування та реалізації політики у сфері оборони України, а також досягнення цілей оборони держави. Результатом виконання цієї цілі повинна стати імплементація організаційної структури стратегічних комунікацій для координації комунікативної активності на стратегічному рівні відповідно до стандартів (принципів) НАТО для підтримки політики стратегічних комунікацій та координації комунікативної діяльності.

Якщо розглядати євроатлантичний вектор інтеграції сектору безпеки і оборони України то слід взяти до уваги стандарти НАТО щодо компонентів системи стратегічних комунікацій які розкрив у своїй роботі [5] Ліпкан В.А., таких як:

зв'язки з громадськістю (Public Affairs and Military Public Affairs);

публічна дипломатія та військові заходи в підтримку публічної дипломатії (Public Diplomacy and Military Support Public Diplomacy);

зв'язки зі ЗМІ (Press and Media);

інформаційні заходи міжнародного військового співробітництва (International Military Cooperation);

цивільно-військове співробітництво (CIMIC);

дії у кіберпросторі, включаючи соціальні мережі (Action in Cyberspace);

залучення ключових лідерів до проведення інформаційних заходів (Key Leaders Engagement);

внутрішня комунікація (робота з особовим складом/внутрішній PR (Internal Communication));

інформаційні операції (Information Operation);

психологічні операції (PSYOPS);

інформування про ситуацію (Visual Info/Situation Awareness) та документування подій на полі бою (Combat Camera);

розвідувальне забезпечення проведення операцій (Intelligence, Surveillance and Reconnaissance, ISR);

показ дій військ (Show of Force);

введення в оману (MILDEC);

безпека операцій (Operation Security);

фізичний вплив (Physical Attack);

протиборство в електромагнітному просторі (EMW).

Конкретний варіант планування стратегічних комунікацій, а саме, вичленення ключових питань та формування основних груп завдань наведено в роботі Кушнір О.В. [6]. Дослідниця під час планування заходів в процесі стратегічної комунікації у визначила такі ключові питання:

Який результат маємо отримати чи яку проблему вирішити?

На кого спрямована стратегічна комунікація?

Що повинен знати кожен представник кожного суб'єкта стратегічної комунікації?

Яким способом різні суб'єкти стратегічної комунікації отримують необхідну для них інформацію?

За допомогою яких інструментів найефективніше донести потрібні меседжі суб'єктам стратегічної комунікації?

Скільки часу знадобиться, щоб підготуватися до процесу стратегічної комунікації, підготувати інструменти комунікації й реалізувати його?

Яким повинен бути бюджет та які ще ресурси необхідно залучити?

Коли ми зрозуміємо, що вже досягли цілей / вирішили проблему?

Відповідно, під час підготовки до процесу стратегічної комунікації, у роботі Кушнір О.В. [6] виокремлено такі основні блоки завдань:

аналіз ситуації;

дослідження проблеми;

комунікаційні ризики та потенційні можливості;

стратегічно-операційні завдання;

стратегічно-комунікаційні задачі;

суб'єкти стратегічної комунікації;

стратегічно-комунікаційна стратегія;
стратегічно-комунікаційна тактика;
оцінка ефективності;
період часу і бюджет.

Аналіз наведених питань і завдань вказує на їх подібність із основними питаннями та завданнями, що вирішуються під час управління військами (силами).

Одним із практичних кроків запровадження складових системи стратегічних комунікацій у Збройних Силах України було створення високомобільних груп внутрішніх комунікацій [7], які виконують завдання в пунктах постійної дислокації частин, на полігонах, а також в межах оперативного-тактичних угруповань сил АТО (термін ротації 15–45 діб). Одними із основних завдань груп є, зокрема, надання допомоги командирам частин у створенні системи внутрішніх комунікацій з особовими складом та впровадження її у практику бойової діяльності, організація зворотного зв'язку і надання допомоги командирам у оперативному вирішенні проблемних питань у військах керівництвом Збройних Сил України. Робота таких груп, проведена у 2016-2017 рр. дозволила, по-перше, оперативно виявляти проблемні питання у частинах сил АТО і вживати відповідні заходи, по-друге, стабілізувати морально-психологічний стан особового складу, по-третє, зібрати (разом із відділом узагальнення досвіду штабу АТО) відомості практичного характеру із різноманітних питань застосування військ (сил) та організувати забезпечення актуальною інформацією із району проведення АТО керівного складу Збройних Сил України (інформування військового керівництва про потенційні ризики, які можуть негативно вплинути на виконання бойових завдань).

Подальше впровадження стратегічних комунікацій затверджено Доктриною інформаційної безпеки України [8]. Згідно положення Доктрини, Міністерство оборони України має забезпечувати функціонування системи військово-цивільних зв'язків у місцях постійної дислокації та розгортання підрозділів Збройних Сил України, інших військових формувань, а також організувати і забезпечувати:

зв'язки з українськими та іноземними засобами масової інформації щодо висвітлення ситуації в районі проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях;

протидію спеціальним інформаційним операціям, спрямованим проти Збройних Сил України та інших військових формувань;

супроводження інформаційними засобами виконання завдань оборони України;
донесення достовірної інформації до військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань, зокрема через засоби масової інформації Збройних Сил України.

Автори А.М. Вербицька, В.А. Савченко, Т.М. Дзюба, В.О. Кацалап [9] обґрунтували структуру системи стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України як складника загальнодержавної системи комунікацій. Запропоновано створити Ситуаційний центр стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України, визначено його роль і місце у загальнодержавній системі, його структуру, основні завдання та алгоритм роботи. Авторами показано схожість процесів, що відбуваються в ході комунікацій, із класичними управлінськими процесами.

Вкрай важливо знати погляди на досліджувану проблему фахівців держави-агресора, якою п. 3 Воєнної доктрини України [3] визначає Російську Федерацію.

Отже, за поглядами фахівців [10], вивчення воєнно-політичної обстановки (загальної, глобальної, міжнародної тощо), соціально-політичної і криміногенної обстановки в країні (регіоні) є обов'язковим під час прийняття рішень (насамперед, на рівні стратегічних та оперативних органів управління) як за мирного часу, так і в кризовий період. За необхідності, може вивчатися геополітична, космічна, техногенна, криміногенна та інші види обстановки. У кінцевому рахунку, сказане цілком узгоджується із організацією та впровадженням стратегічних комунікацій в Україні – з одного боку, і вимагає ретельного моніторингу ситуації та планування протидії можливому впливу противника – з іншого.

На нашу думку, на цьому етапі роботи залучення запропонованої у [9] системи стратегічних комунікацій та високомобільних груп є цілком логічним.

Таким чином, фактично, є підстави говорити про появу в нашій державі потужної інформаційної системи з управлінськими функціями, причому обсяги інформації, що надходить до неї та в подальшому узагальнюється, аналізується і поширюється, є практично невичерпними і актуальними з точки зору оперативності. Проте, питання інтеграції (взаємодії) системи стратегічних комунікацій Міністерства оборони України у систему управління Збройними Силами України в цілому

залишилось відкритим (не вирішеним), конкретні механізми роботи на сьогодні не відпрацьовані.

Такий стан речей призводить до наступного протиріччя. З одного боку, з'явилися ефективні сили й засоби збору та оброблення (аналізу) інформації із усіх можливих джерел, у т.ч. й таких, що традиційно (зазвичай) не охоплюються відповідними підрозділами органів військового управління.

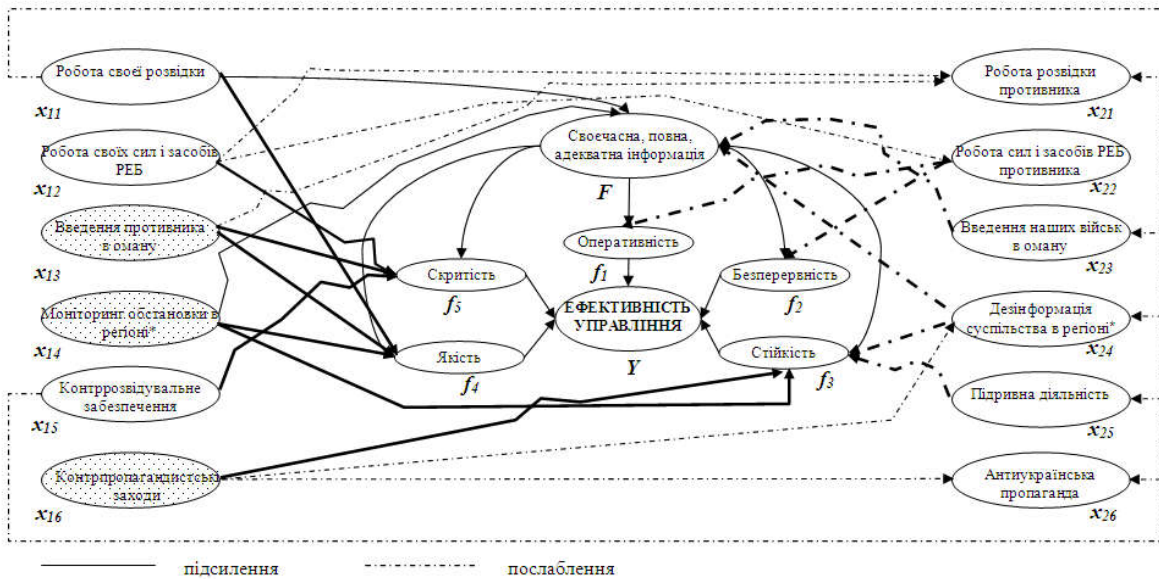
З іншого боку, органи військового управління всіх рівнів постійно працюють в умовах сильного інформаційного дефіциту – вони потребують максимально повної та адекватної потребам інформації, яка, крім того, має бути очищена від викривлень, хибних тлумачень тощо і подаватися користувачу за жорстких часових обмежень. Надання такої інформації суттєво ускладнюється через умови сильної невизначеності в оперативнотактичній (тактичній) обстановці та потужний інформаційний вплив противника.

На сьогоднішній день напрацьовано достатню кількість наукових розробок, присвячених:

оптимізації структури системи управління збройними силами; удосконаленню організаційноштатної структури органів військового управління, їх задач і функцій; модернізації існуючих та створенню нових засобів зв'язку та автоматизації. Але при цьому, зазвичай, не торкаються питання удосконалення процесів, що перебігають всередині системи управління збройними силами як цілісної людино-машинної системи.

Насамперед, розглянемо вплив основних чинників (процесів) середовища на дотримання вимог до управління та підвищення його ефективності з точки зору інформаційних процесів (під ефективністю будемо розуміти здатність “витиснути” максимум із наявних сил і засобів за ситуації, що склалася, та за того чи іншого варіанту прийнятого командувачем (командиром) рішення).

Побудуємо т.зв. “ментальну (або когнітивну) карту” [11], яка відображатиме основні компоненти досліджуваної системи та взаємозв'язки між ними (Рис.1).

*Примітка. Залежно від рівня управлінської інстанції та кінцевої мети управлінського процесу, географічно регіон може бути від зони відповідальності частини (з'єднання) до глобального (у світовому масштабі). Відповідно, види обстановки, що вивчається також можуть бути різномірними (воєнно-політична, міжнародна, криміногенна тощо).

Рис. 1. Ментальна карта впливу чинників (процесів) середовища на ефективність управління (варіант)

Слід зазначити, що посібник ЗС США “Commander’s Handbook for Strategic Communication and Communication Strategy” розглядає прийоми використання когнітивного моделювання у процесі планування стратегічних комунікації в Іраку та Афганістані. [12, Р IV-1 – IV-6].

На рисунку 1 наведено два основних варіанти взаємозв'язків ефективності управління (див. рис.1, поз. Y) із чинниками (процесами) середовища (див. рис.1, поз. X11-X16; X21-X26):

1) через проміжний компонент (функціонал), який характеризуватиме рівень забезпеченості органу військового управління своєчасною,

повною і адекватною інформацією (див. рис. 1, поз. F), зв'язки показано тонкими лініями;

2) безпосередньо через вимоги до управління (див. рис.1, поз. f_1-f_5), зв'язки показано товстими лініями. При цьому, в обох випадках враховується взаємний вплив чинників середовища.

Наведена на рис.1 ментальна карта є далеко неповною як за компонентами, так і за взаємозв'язками між ними. Проте, за необхідності, використовуючи технологію побудови ментальних (когнітивних) карт, можна зробити деталізацію з необхідною точністю будь-якого фрагменту цього рисунку, і провести більш ґрунтовне дослідження.

У обох випадках логічним є відзначити таку спільну рису (див. рис.1, підтушовано), а саме заходи введення противника в оману (x_{13}), моніторингу обстановки в регіоні (x_{14}), контрпропагандистські заходи (x_{16}) можуть з достатньою ефективністю здійснюватись силами і засобами, виділеними для здійснення комунікацій (див. [4–8]) за умови узгодження роботи органів

військового управління та сил і засобів зі складу системи комунікацій ще на етапі планування та завчасної підготовки.

З математичної точки зору, ефективність управління (Y) може бути виражена як функція від вимог до управління (f_1-f_5). У свою чергу, вимоги до управління функціонально залежні від рівня забезпеченості органу військового управління своєчасною, повною та адекватною інформацією (F). Відповідно, рівень забезпеченості інформацією залежить від впливу чинників (процесів), що відбуваються навколо ($x_{11}-x_{16}$; $x_{21}-x_{26}$).

Звідси стають можливими два варіанти загальної постановки задачі математичного програмування.

У першому варіанті ефективність управління від чинників середовища залежить опосередковано, через рівень забезпеченості інформацією:

$$Y = \Phi (F (f_1(x_{11}, \dots, x_{1m}; x_{21}, \dots, x_{2k}), \dots, f_n(x_{11}, \dots, x_{1m}; x_{21}, \dots, x_{2k}))) \rightarrow opt, \quad (1)$$

за умов

$$\left. \begin{aligned} x_{11} &\geq x_{11}^{GP} \\ x_{12} &\geq x_{12}^{GP} \\ x_{15} &\geq x_{15}^{GP} \end{aligned} \right\} - \quad (2)$$

ефективність роботи своєї розвідки, своїх сил і засобів РЕБ та контррозвідувального забезпечення знаходиться на прийнятному рівні;

$$\left. \begin{aligned} x_{21} &\leq x_{21}^{GP} \\ x_{22} &\leq x_{22}^{GP} \\ x_{23} &\leq x_{23}^{GP} \\ x_{24} &\leq x_{24}^{GP} \\ x_{25} &\leq x_{25}^{GP} \\ x_{26} &\leq x_{26}^{GP} \end{aligned} \right\} - \quad (3)$$

активність противника не перевищує гранично допустимий рівень.

Тут $f_1 \dots f_n$ – функції, що описують вимоги до управління (див. рис.1);

$x_{11} \dots x_{1m}$ – змінні, що описують чинники впливу (процеси) з нашого боку (див. рис.1);

$$Y = \Phi (f_1(x_{11}, \dots, x_{1m}; x_{21}, \dots, x_{2k}), \dots, f_n(x_{11}, \dots, x_{1m}; x_{21}, \dots, x_{2k}))) \rightarrow opt, \quad (4)$$

Другий варіант залежності (див. формулу (4)) передбачає оцінювання впливу чинників середовища безпосередньо на вимоги до управління. У цьому разі до уваги, насамперед,

$x_{21} \dots x_{2k}$ – змінні, що описують чинники впливу (процеси) з боку противника (див. рис.1).

У другому варіанті ефективність управління залежить напряму від чинників середовища через функції, що описують вимоги до управління:

за умов (обмежень), аналогічних до першого варіанту.

Фізичний зміст змінних, що використані у формулі (4), тотожній із наведеними вище.

Порівняємо запропоновані варіанти. У обох випадках залежності носять нелінійний характер, що у подальших дослідженнях вимагатиме застосування методів нелінійної динаміки, наприклад, методу групового урахування аргументів (МГУА) [13; 14] та відповідного програмного забезпечення.

Залежність, запропонована у першому варіанті (див. формули (1)-(3)) є дещо складнішою, оскільки додатково вводиться функціонал F , що характеризує рівень забезпеченості інформацією. Крім того, його введення може дещо спотворити істинну картину залежності.

Проте, вивчення тільки тих зв'язків, що поєднують чинники впливу між собою та із функціоналом F (див. рис.1, позначено тонкими лініями) спрощує побудову ментальної карти, її розуміння, а також полегшує її подальше оброблення за допомогою експертно-статистичних методів.

беруться ті зв'язки, які на рис. 1 позначені товстими лініями. Такий підхід, з одного боку ускладнює побудову карти та її опрацювання, але, з іншого боку, дозволяє максимально дослідити

усі залежності та побудувати за допомогою МГУА поліном, що їх описує.

Висновки й перспективи подальших досліджень

Докладно про перевагу того чи іншого підходу стане можливим говорити лише після таких кроків: експертне оцінювання ментальної карти; побудова матриці суміжності взаємозв'язків; проведення обчислювального експерименту для різних рівнів сили цих зв'язків; побудова цільової багато аргументної функції (поліному); пошук

оптимального значення цієї функції за визначених допусків та обмежень.

Отже, у статті показано можливість і доцільність використання технологій стратегічних комунікацій в системі управління Збройними Силами України як комплексного інструментарію удосконалення процесів управління та протидії новим викликам інформаційно-комунікаційного простору. Побудовано ментальну модель (варіант) впливу чинників середовища на ефективність управління з урахуванням потенціалу системи стратегічних комунікацій. Запропоновано два варіанти математичної постановки оптимізаційної задачі та визначено подальші кроки.

Література

1. Порошенко П.О. РФ витрачає сотні мільйонів доларів в Європі на "стратегічні комунікації" – [Електронний ресурс] П. О. Порошенко. – Режим доступу: <https://ua.112.ua/suspilstvo/>.
2. Указ Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року "Про Стратегію національної безпеки України" від 26.05.2015 № 287/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.president.gov.ua/documents/19521.html.
3. Указ Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року "Про нову редакцію Воєнної доктрини України" від 24.09.2015 № 555/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443>.
4. Указ Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року "Про Стратегічний оборонний бюлетень України" від 06.06.2016 № 240/2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.president.gov.ua/documents/2402016-20137.
5. Ліпкан В. А. Роль стратегічних комунікацій в протидії гібридній війні проти України. [Електронний ресурс] / В.А.Ліпкан. – Режим доступу: <http://goal-int.org/rol-strategichnix-komunikacij-v-protigii-gibridnij-vijni-proti-ukraini/>.
6. Кушнір О. В. Поняття та сутність стратегічних комунікацій у сучасному українському державотворенні [Електронний ресурс] / О.В. Кушнір. – Режим доступу: <http://goal-int.org/category/publikacii/statti/2015/>.
7. Про організацію діяльності високомобільних груп внутрішніх комунікацій у військових частинах (підрозділах) Збройних Сил України: наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 03.12.15 № 472. – К.: ГШ ЗСУ, 2015. – 10 с.
8. Указ Президента України від 25.02.2017 № 47/2017 Доктрина інформаційної безпеки України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/n0016525-16/paran2_#n12.
9. Вербицька А.М. Система стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України / А.М. Вербицька, В.А. Савченко, Т.М. Дзюба, В.О.Кацалап // Наука і оборона. 2017., № 1., С.9-12.
10. Гончаров А.М. Актуальные аспекты оценки обстановки / А.М. Гончаров, В.Н. Дыбов, Ю.Д. Подгорных // Воен. мысль. 2017., № 2., С. 34-39.
11. Василенко Т. Что такое Mind Map и как их рисовать – [Електронний ресурс] / Т. Василенко. – Режим доступу: www.improvement.ru/zametki/mindmap/. – Заголовок з екрану.
12. Commander's Handbook for Strategic Communication and Communication Strategy. Ver. 3.0. US Joint Forces Command Joint Warfighting Center, 24 June 2010. Suffolk, VA. 232 p.
13. Метод Группового Учета Аргументов– [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.gmdh.net. – Заголовок з екрану.
14. Помехоустойчивость моделирования / Ивахненко А. Г., Степашко В.С. К.: Наук. думка, 1985. 216 с.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ТЕХНОЛОГИЙ СТРАТЕГИЧЕСКИХ КОМУНИКАЦИЙ В СИСТЕМЕ УПРАВЛЕНИЯ ВООРУЖЕННЫМИ СИЛАМИ УКРАИНЫ

Ольга Федоровна Сальникова¹ (д-р наук ду., с.н.с.)
Василий Борисович Мищенко² (канд. воен. наук, с.н.с.)
Виктор Владимирович Шидлюх²
Сергей Игоревич Антоненко¹

Национальный университет обороны Украины имени Ивана Черняховского, Киев, Украина
Центральный научно-исследовательский институт Вооруженных Сил Украины, Киев, Украина

Гибридная агрессия РФ против Украины и трансформация парадигмы современного вооруженного конфликта стали поводом для ускорения изменений и структурных сдвигов в системе управления силами обороны Украины, а именно Вооруженных Сил. Одним из направлений исследования путей проведения оборонной реформы есть поиск возможных вариантов совершенствования процессов, которые происходят в ходе управления Вооруженными Силами Украины и силами обороны в целом при

помощи использования возможностей системы стратегических коммуникаций государства, Министерства обороны Украины и Вооруженных Сил Украины.

В статье проведен анализ системы стратегических коммуникаций для координации коммуникативной активности на стратегическом уровне в соответствии с стандартами (принципами) НАТО и представлены рекомендации по использованию технологий определенных коммуникаций в процессах управления вооруженными силами.

Ключевые слова: стратегические коммуникации; система управления вооруженными силами; гибридная война; антитеррористическая операция.

USE OF STRATEGIC COMMUNICATIONS TECHNOLOGIES IN THE GOVERNANCE SYSTEM OF ARMED FORCES OF UKRAINE

*Ol'ga F. Salnikova*¹ (Doctor of Government Administration., Senior Research Fellow)

*Vasyl B. Mishchenko*² (Candidate of military sciences, Senior Research Fellow)

*Viktor V. Shidlyukh*²

*Serhii I. Antonenko*¹

¹National Defense University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovsky, Kyiv, Ukraine

²Central Scientific Research Institute of the Armed Forces of Ukraine, Kyiv, Ukraine

Russian Federation hybrid aggression against Ukraine and the transformation of the paradigm of a modern armed conflict paradigm transformation have served as an occasion for accelerating the changes and structural changes in the system of control of Ukraine defense forces, in particular the Armed Forces. One of the directions of studying the ways of conducting defense reform is the search for possible ways of improving the processes that are taking place during the management process of the Armed Forces of Ukraine and the defense forces in general through the use of possibilities of the strategic communications system of the state, the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine

The article analyzes the system of strategic communications for coordinating communicative activity at the strategic level in accordance with NATO standards and principles and provides recommendations for the use of technologies of these communications in the armed forces management processes.

Keywords: strategic communications; armed forces governance system; hybrid warfare; antiterrorist operation.

References

- 1. Poroshenko P.O.** Russia spends hundreds of millions of dollars in Europe on "strategic communications" [RF vytrachaye sotni milyoniv dolariv v Yevropi na "stratehichni komunikatsiyi"], available at <https://ua.112.ua/suspilstvo/>.
- 2. The Decree of the President of Ukraine** "About the decision of The National Security and Defense Council of Ukraine of 6 of May 2015" About the National Security Strategy of Ukraine " of 26 of May 2015 № 287/2015 [Pro rishennya Radi natsional'noi bezpeki i oboroni Ukraini vid 6 travnya 2015 roku "Pro Strategiyu natsional'noi bezpeki Ukraini" vid 26 travnya 2015 roku № 287/2015], available at <http://www.president.gov.ua/documents/19521.html>.
- 3. The Decree of the President of Ukraine** "About the decision of The National Security and Defense Council of Ukraine of 2 of September 2015" About the new edition of the Ukrainian Doctrine" on 24 September 2015 № 555/2015 [Pro rishennya Radi natsional'noi bezpeki i oboroni Ukraini vid 2 veresnya 2015 roku "Pro novu redaktsiyu Voënnoi doktrini Ukraini" vid 24 veresnya 2015 roku № 555/2015], available at <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443>.
- 4. Decree of the President of Ukraine** "About the decision The National Security and Defense Council of Ukraine of 20 of May in 2016 "About the Strategic Defense Bulletin of Ukraine" of 6 of October, 2016, № 240/2016 [Pro rishennya Radi natsional'noi bezpeki i oboroni Ukraini vid 20 travnya 2016 roku "Pro Strategichniy oboronniy byuletyn' Ukraini" vid 6 chervnya 2016 roku № 240/2016], available at <http://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137>.
- 5. Lipkan V.A.** The Role of Strategic Communications in Combating the Hybrid War Against Ukraine. [Rol stratehichnykh komunikatsiy v protydyi hibrydnyy viny proty Ukrayiny], available at <http://goal-int.org/rol-strategichnix-komunikacij-v-protigii-gibridnij-viny-proti-ukraini/>.
- 6. Kushnir O.V.** The concept and essence of strategic communications in modern Ukraine state-building [Ponyattya ta sutnist stratehichnykh komunikatsiy u suchasnomu ukrayinskomu derzhavotvorenni], available at <http://goal-int.org/category/publikacii/statti/2015/>.

7. **About the organization** of activity of internal communications high-level groups in military units of the Armed Forces of Ukraine: General Staff of the Armed Forces of Ukraine order of 03 December 2015 No. 472. [*Pro orhanizatsiyu diyalnosti vysokomobilnykh hrup vnutrishnikh komunikatsiy u viyskovykh chastynakh (pidrozdilakh) Zbroynykh Sylakh Ukrayiny: nakaz Heneralnoho shtabu Zbroynykh Syl Ukrayiny vid 03.12.15 № 472.*] - К. : GS of the Armed Forces, 2015. - 10 p.
8. **Decree of the President of Ukraine** "Information security of Ukraine Doctrine" of 25 February 2017 № 47/2017 [*Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 25.02.2017 № 47/2017 Doktryna informatsiyanoi bezpeky Ukrayiny*], available at [http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show / n0016525-16 / paran2 № n12](http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/n0016525-16/paran2 № n12).
9. **Verbitskaya A.M.** System of strategic communications of the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine [*Verbitskaya A.M. Systema stratehichnykh komunikatsiy Ministerstva oborony Ukrayiny ta Zbroynykh Syl Ukrayiny*] / A.M. Verbitskaya, V.A. Savchenko, T.M. Dzyuba, V.O. Katsalap // Science and defense. 2017., № 1., p.9-12.
10. **Goncharov A.M.** Topical aspects of the situation assessment [*Aktualnye aspekty otsenky obstanovky*] / A.M. Goncharov, VN Dybov, Yu.D. Podgornye // War. thought 2017., No. 2., pp. 34-39.
11. **Vasilenko T.** What is Mind Map and how to draw it [*Chto takoe Mind Map y kak ykh rysovat*], available at <http://www.improvement.ru/zametki/mindmap/>.
12. **Commander's Handbook** for Strategic Communication and Communication Strategy. Ver 3.0 US Joint Forces Command Joint Warfighting Center, 24 June 2010. Suffolk, VA. 232 p.
13. **Method of Group Accounting** of Arguments [*Metod Hrappovoho Ucheta Arhumentov*], available at <http://www.gmdh.net>.
14. **Ivakhnenko A.G.** Impulse immunity of modeling [*Pomekhoustoychyvost modelyrovaniya*] / Ivakhnenko AG, Stepashko V.C. К. : Science. opinion, 1985. 216 pp.